

[Peter Brixtofte]

det største. Statsministeren viste med sin tale, at regeringen har viljen til også at løse dette problem. Og det skal vel at mærke ske på en sådan måde, at de økonomiske resultater ikke sættes over styr.

Statsministerens tale var ikke alene særdeles realistisk og indholdsrig, den var samtidig en udstrakt hånd til Folketingets partier: Nu skal der handles for at gavne Danmark i forhold til Europa, og nu skal der handles for at nedsætte arbejdsløsheden.

Det er i dag tankevækkende at erindre sig, at Danmark for 20 år og 6 dage siden sagde ja til Europa med 2/3 flertal. Folkeafstemningen den 2. oktober 1972 blev et bragende ja til det europæiske samarbejde. Forud for folkeafstemningen samarbejdede de fire gamle politiske partier, der har båret det danske folkestyre igennem årtier: Socialdemokratiet, Venstre, De Konservative og Det Radikale Venstre. Der var ingen slinger i valsen. Alle arbejdede sammen, for alle vidste, hvor meget der stod på spil for Danmark og for Europa.

I dag er Danmark og Europa anbragt i en meget vanskelig situation, fordi Danmark som den eneste af de tolv medlemsstater har stemt nej til en videreudvikling af samarbejdet inden for EF. Vi har med et meget lille flertal sagt nej til traktaten. Vort nej og de andres ja betyder, at vi i Folketinget har et meget stort ansvar for vort lands fremtid. Dette ansvar kan vi ikke tage let på – det vil ingen generation efter os tilgive os.

Danmark står over for et meget afgørende valg i Danmarkshistorien: Kan vi fortsætte vores medlemskab af det europæiske samarbejde på grundlag af en aftale med de andre lande, der imødekommer fællesønsker om ændringer og særlige danske ønsker, eller vil vi melde os helt ud af Det Europæiske Fællesskab og samtidig skubbe Europas udvikling i den gale retning?

Den 19. maj 1966 fik daværende statsminister Jens Otto Krag Karlsprisen i Aachen og sagde bl.a. følgende i sin takketale:

»Det er vort slægtleds store opgave at samle Europa. Europæisk enighed er en fundamental nødvendighed, hvis vi skal skabe en organisation i det gamle kontinent, som kan svare til tidens krav. Alene igennem europæisk enighed kan Europas lande skabe forudsætninger for en tilfredsstillende europæisk vækst og deri-

gennem gradvis etablere et politisk samvirke, som vil gøre det muligt for Europa som helhed at spille den rolle for verdensudviklingen, som Europas historie berettiger til.«

Jens Otto Krags tale er i dag mere aktuel end nogen sinde. Der er i dag overalt i Europa tendenser til en spirende negativ nationalisme, der ikke må forveksles med den positive fædrelandskærlighed, som vi alle bekender os til.

Historien giver få svar, men mange gode advarsler, har en historiker engang sagt. Europas historie indeholder mange gode advarsler til vor tid. Tænk på 30'erne, hvor den nationale selvtillærkelighed førte til massearbejdsløshed og verdenskrise. Og tænk på de to verdenskrige i dette århundrede, der kostede millioner af mennesker livet. Vi må lære af historien; vi må ikke tillade, at fædrelandskærligheden udvikler sig til nationalisme og racisme. Det må ikke ske.

Vi, der er valgt i Folketinget i dag, bærer et stort ansvar for, at vi kan styrke det samarbejdende Europa og holde nationalismen og racismen nede. Dette ansvar må vi ikke tage let på. Vi må derfor ikke overhøre advarslerne fra de ubehagelige begivenheder i Rostock og andre tyske byer. Her har racismen igen stukket sit grimme ansigt frem og advaret os om, hvor hurtigt arbejdsløshed og andre sociale problemer kan føre til forfølgelse af udvalgte syndebukke. Og det er ikke blot et tysk problem, det er også et fransk problem, et irsk problem, et jugoslavisk problem, et problem i Georgien, i Danmark og andre steder. Fjendebilleder og fjendehad trives overalt i bedste velgående.

Over for disse destruktive kræfter har Europa kun ét svar: Samling om demokrati og samarbejde. Europa har brug for et solidt og dybtgående samarbejde mellem de europæiske folk – et samarbejde, der kan værne imod nationalisme, racisme. Jens Otto Krag så rigtigt, da han sagde, at det er vor generations opgave at samle Europa.

I den kommende tid skal vi finde sammen i Folketinget om at formulere vore ønsker til et fortsat medlemskab af EF. Ingen partier kan tillade sig at sætte partitaktiske hensyn over hensynet til Danmark og til Europa. Hertil står for meget på spil. Vi skal derfor finde sammen i Folketinget. Jo flere desto bedre!

Og vi må ikke tro, det bliver en let opgave. Det er jo ikke nok, at vi i Danmark kan blive